II

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné)

ROZHODNUTIA

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 10. marca 2009

týkajúce sa opatrenia C 5/2000 (ex NN 118/97) uplatňovaného Španielskom v prospech podniku SNIACE SA, Torrelavega, Kantábria, a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 1999/395/ES

[oznámené pod číslom K(2009) 1479]

(Iba španielske znenie je autentické.)

(Text s významom pre EHP)

(2009/612/ES)

KOMISIA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 88 ods. 2 prvý pododsek,

so zreteľom na Dohovor o Európskom hospodárskom priestore, a najmä na jeho článok 62 ods. 1 písm. a),

po vyzvaní zúčastnených strán, aby predložili svoje pripomienky v súlade s uvedeným článkom [1] a vzhľadom na tieto pripomienky,

keďže:

1. **POSTUP**

(1) Komisia dostala listom zo 17. apríla 1997 sťažnosť rakúskeho podniku Lenzing AG, najvýznamnejšieho výrobcu viskóznych vlákien v Spoločenstve, ktorá sa týkala rôznych opatrení poskytnutých jej španielskemu konkurentovi Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española SA (ďalej len „SNIACE“).

(2) Komisia listom zo 7. novembra 1997 informovala španielsku vládu o svojom rozhodnutí začať konanie podľa článku 88 ods. 2 Zmluvy o ES.

(3) Komisia vo svojom rozhodnutí 1999/395/ES [2] (ďalej len „rozhodnutie z roku 1998“) považovala pomoc poskytnutú Záručným fondom platov (ďalej len „FOGASA“) a Všeobecnou pokladnicou sociálnej poisťovne (ďalej len „TGSS“) v prospech SNIACE za neoprávnene poskytnutú a nezlučiteľnú, pretože dohody o preplatení dlhov uzatvorené medzi SNIACE a FOGASA a dohoda o reštrukturalizácii uzatvorená medzi SNIACE a TGSS nezodpovedali trhovým podmienkam, nakoľko použité úrokové miery boli nižšie ako trhové úrokové miery. Toto negatívne rozhodnutie ukladalo Španielsku vrátenie predmetnej pomoci od jej príjemcu.

(4) V rozsudku Súdneho dvora Európskych spoločenstiev z 29. apríla 1999 vo veci C-342/96 *Španielsko/Komisia* (ďalej len „*Tubacex*“) [3] súd rozhodol, že dohody o reštrukturalizácii dlhov poskytnutých TGSS a FOGASA nepredstavovali štátnu pomoc, pretože tieto verejné inštitúcie konali rovnakým spôsobom ako by konal súkromný veriteľ v snahe získať naspäť dlžné čiastky za predpokladu, že úroková miera je aspoň rovná úrokovej miere, ktorú by poskytol súkromný veriteľ [4] a za predpokladu, že táto dohoda o reštrukturalizácii nespôsobí kumuláciu nových dlhov.

[1] Ú.v. EÚ C 275, 16.11.2007, s.18.

[2] Ú.v. ES L 149, 16.6.1999, s. 40.

[3] Zb. 1999, s. I-2459.

[4] Bod 48 rozhodnutia *Tubacex*.

(5) Na základe rozsudku *Tubacex* sa Komisia rozhodla prehodnotiť rozhodnutie z roku 1998. Komisia sa domnievala, že závery tohto rozsudku by sa mohli uplatňovať na SNIACE. Preto sa Komisia rozhodla začať konanie vo veci formálneho zisťovania listom zo 16. februára 2000 ([1]) adresovaným španielskej vláde na základe článku 88 ods. 2 prvého pododseku Zmluvy o ES za účelom čiastočného zrušenia rozhodnutia 1998 (ďalej len „druhé začatie konania“).

(6) Španielsko zaslalo Komisii listom z 21. marca 2000 svoje pripomienky týkajúce sa rozhodnutia o druhom začatí konania.

(7) Na základe pripomienok španielskych orgánov a zainteresovaných strán na základe druhého začatia konania, Komisia ukončila konanie vo veci formálneho zisťovania dňa 20. septembra 2000 prostredníctvom rozhodnutia Komisie 2001/43/ES ([2]) (ďalej len „rozhodnutie z roku 2000“) s tým, že opatrenia v prospech SNIACE nepredstavovali štátnu pomoc v zmysle rozhodnutia *Tubacex*. Rozhodnutím z roku 2000 sa čiastočne mení rozhodnutie z roku 1998, najmä odsek 1 článku 1, ktorý bol nahradený a článok 2, ktorý bol vypustený.

(8) Vo svojom rozhodnutí z roku 2000 sa Komisia domnievala, že verejní veritelia sa prostredníctvom uplatňovania zákonnej úrokovej miery snažili získať vo svoj prospech všetky možnosti vrátenia všetkých dlžných čiastok bez toho, aby utrpeli finančné straty. Komisia v tomto rozhodnutí dospela k záveru, že „Španielsko sa správalo rovnako ako by sa bol správal hypotetický veriteľ v rovnakej situácii ako Španielsko voči SNIACE.“ ([3])

(9) Spoločnosť Lenzing podala na základe rozhodnutia z roku 2000 žalobu proti rozhodnutiu z roku 2000 pred Súdom prvého stupňa.

(10) Súd prvého stupňa zrušil svojím rozsudkom z 21. októbra vo veci T-36/99 ([4]) rozhodnutie z roku 2000 na základe zjavne nesprávneho posúdenia uplatnenia kritéria správania verejného veriteľa ako súkromného veriteľa. Rozhodnutie Súdu prvého stupňa potvrdil Súdny dvor ([5]).

(11) Z dôvodu tohto zrušenia druhé konanie vo veci formálneho zisťovania nebolo doteraz ukončené.

(12) Komisia požiadala listami z 3. decembra 2004, 13. mája 2005, 18. júla 2005 a 7. augusta 2008 doplňujúce informácie, ktoré španielske orgány poskytli listami z 28. februára 2005, 4. júla 2005, 29. septembra 2005, 10. septembra 2008 a 15. septembra 2008.

2. POPIS OPATRENIA

(13) Príjemcom opatrení je SNIACE, podnik založený v roku 1939. Tento podnik vyrába celulózu, papier, viskózne vlákna, syntetické vlákna a síran sodný. SNIACE dosiahol v roku 2007 obrat vo výške 15 miliónov EUR.

(14) FOGASA a TGSS uzavreli dohodu o splatení a reštrukturalizácii dlhov voči SNIACE popísaných v odôvodneniach 15 až 21.

Dohody uzatvorené s FOGASA

(15) FOGASA je nezávislou organizáciou zodpovednou ministerstvu práce a prisťahovalectva. Je financovaná z príspevkov podnikov. Jej hlavnou úlohou je v zmysle článku 33 ods. 1 štatútu pracovníkov vyplácať „zamestnancom mzdy, ktoré im neboli vyplatené z dôvodu insolventnosti, platobnej neschopnosti, bankrotu alebo konkurzu medzi veriteľmi podnikateľov“. V zmysle článku 33 ods. 4 je FOGASA povinná prevziať na seba práva a vykonávať úkony pracovníkov s cieľom získať splatenie vopred poskytnutých finančných prostriedkov.

(16) V zmysle kráľovského dekrétu č. 505/85 zo 6. marca 1985 ([6]) môže FOGASA uzavrieť dohody o vrátení poskytnutých čiastok z dôvodu úhrady miezd a príspevkov zamestnancom s cieľom uľahčiť splatenie dlžných čiastok, ktoré musia byť zvýšené o zákonnú úrokovú mieru.

(17) FOGASA uzavrela so SNIACE dve dohody, jednu dňa 5. novembra 1993 a druhú 31. októbra 1995. Tieto dohody sa týkali vrátenia dlžných čiastok vo výške 1 362 708 700 pesiet (vrátane úrokov) a 339 459 878 pesiet (vrátane úrokov).

(18) Prvá dohoda z 5. novembra 1993 (ďalej len „dohoda FOGASA I“) sa týkala čiastok, ktoré FOGASA vyplatila na mzdy a príspevky, ktoré SNIACE dlhovala svojim zamestnancom. Istina dlhu predstavovala 897 652 759 pesiet a celková výška úrokov predstavovala 465 055 911 pesiet pri úrokovej miere 10 %, čo predstavuje celkovú čiastku 1 362 708 700 pesiet. Tento dlh bol spojený s hypotékou na aktíva SNIACE a mal byť splatený podľa pôvodne stanoveného a neskôr 18. marca 1999 pozmeneného splátkového kalendára vyjadrujúceho čiastky v pesetách (ESP) nasledovne:

([1]) Ú. v. ES C 110, 15.4.2000, s. 33.
([2]) Ú. v. ES L 11 z 16.1.2001, s. 46.
([3]) Odôvodnenie 30.
([4]) Zb. 2004, s. II-3597.
([5]) Vec C-525/04, Zb. 2007, s. I-9947.
([6]) *Štátny úradný vestník* (BOE) č. 92, 17.4.1985, s. 10203.

Tabuľka 1

dohoda FOGASA I

(ESP)

	Počiatočná dohoda z 5. novembra 1993	Pozmenená dohoda z 18. marca 1999
1994	20 000 000	20 000 000
1995	55 000 000	55 000 000
1996	90 000 000	40 000 000
1997	110 000 000	50 000 000
1998	160 000 000	80 000 000
1999	160 000 000	80 000 000
2000	392 527 956	259 427 000
2001	375 180 746	259 427 000
2002		259 427 000
2003		259 427 000
Celkom	1 362 708 702	1 362 708 000

(19) Druhá dohoda z 31. októbra 1995 (ďalej len „dohoda FOGASA II“) sa týkala čiastok, ktoré FOGASA naďalej poskytovala podľa dohody z 5. novembra 1993 na mzdy a príspevky, ktoré SNIACE dlhovala svojim zamestnancom. Istina nového dlhu predstavovala 229 424 860 pesiet a úroky predstavovali 110 035 018 pesiet s úrokovou mierou 9 %, čo prestavuje celkovú čiastku 339 459 878 pesiet. Tento dlh bol spojený s hypotékou na aktíva SNIACE a mal byť splatený podľa pôvodne stanoveného a neskôr 18. marca 1999 pozmeneného splátkového kalendára vyjadrujúceho čiastky v pesetách (ESP) nasledovne:

Tabuľka 2

dohoda FOGASA II

(ESP)

	Pôvodná dohoda z 31. októbra 1995	Pozmenená dohoda z 18. marca 1999
1995		5 000 000
1996	20 000 000	10 000 000
1997	20 000 000	10 000 000
1998	20 000 000	10 000 000
1999	30 000 000	20 000 000
2000	30 000 000	20 000 000
2001	30 000 000	20 000 000
2002	40 000 000	50 000 000
2003	149 459 878	156 262 000
Celkom	339 459 878	301 262 000

TGSS

(20) TGSS môže na základe článku 20 všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení [1] súhlasiť s platením dlžného poistného na sociálne zabezpečenie alebo dlžných poplatkov z omeškania v súvislosti s týmto poistným na základe splátkového kalendára alebo rozvrhnutia platieb. S dlžnými čiastkami, pri ktorých bol povolený splátkový kalendár, sú podľa článku 27 všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení spojené poplatky z omeškania.

(21) Dohoda z 8. marca 1996 v znení zmien a doplnkov podľa dohody zo 7. mája 1996 a z 30. septembra 1997 sa týkala dohody o reštrukturalizácii dlhov v celkovej výške 3 510 387 323 pesiet a úrokov vo výške 615 056 349 pesiet pri úrokovej miere 7,5 %. Istina dlhu zodpovedala nedoplatkom sociálneho zabezpečenia za obdobie od februára 1991 do februára 1997. Úhrada sa mala uskutočniť prostredníctvom 120 mesačných splátok, samotné úroky sa mali splácať so zákonnou úrokovou mierkou 7,5 % prvé dva roky, zatiaľ čo tretí až desiaty rok sa splátky týkali istiny a úrokov podľa ročného odpisu 5 % (október až september 2001), 10 % (október 2001 až september 2003), 15 % (október 2003 až september 2005), 20 % (október 2005 až september 2007).

3. DÔVODY PRE ZAČATIE KONANIA

(22) Komisia vo svojom rozhodnutí o začatí konania mala za to, že analýza Súdneho dvora týkajúca sa rozsudku *Tubacex* sa mohla v plnej miere uplatňovať na opatrenia, ktoré boli predmetom rozhodnutia v roku 1998 a preto by bolo potrebné pozmeniť a doplniť toto rozhodnutie a opätovne posúdiť dohody uzatvorené medzi SNIACE a verejnými veriteľmi.

(23) Na základe rozsudku *Tubacex* Komisia vyjadrila pochybnosti o opatreniach, ktoré uplatnili verejní veritelia:

— po prvé o prítomnosti prvkov štátnej pomoci v opatreniach považovaných za nezlučiteľné s rozhodnutím z roku 1998 a v prípade kladnej odpovede, ich zlučiteľnosť, a

— po druhé o správaní súkromného veriteľa nachádzajúceho sa v porovnateľnej situácii, ktorý by vyžadoval vyššiu úrokovú mieru ako verejní veritelia.

[1] Štátny úradný. vestník (BOE) č.154, 20.6.1994, s. 20658.

4. PRIPOMIENKY ZÚČASTNENÝCH STRÁN

(24) Zúčastnené strany nepredložili žiadne pripomienky.

5. PRIPOMIENKY ŠPANIELSKA

(25) Španielska vláda listom z 21. marca 2000 predložila svoje pripomienky.

(26) Španielske orgány namietajú proti rozhodnutiu Komisie o začatí konania vo veci formálneho zisťovania z dôvodu, že toto konanie nie je potrebné na plánované čiastočné zrušenie rozhodnutia z roku 1998.

(27) Čo sa týka dohody o reštrukturalizácii uzatvorenej medzi SNIACE a všeobecnou pokladnicou sociálnej poisťovne, španielske orgány sa nestotožňujú s názorom Komisie, podľa ktorého „sa zdá byť pravdepodobné, že v mimosúdnych dohodách o reštrukturalizácii predchádzajúcich alebo podobných dlhov, sa bude veriteľ logicky snažiť dosiahnuť, aby mu dlžník uhradil vyššie úroky z omeškania ako zákonný úrok z omeškania z dôvodu kompenzácie za nepostupovanie pri vymáhaní dlhu zákonnými prostriedkami“. Práve naopak, tieto dohody tvrdia, že z dôvodu finančnej situácie podniku a tiež z dôvodu nákladov, trvania a neistoty spojených so súdnym konaním, mimosúdne dohody často dospievajú k nižším úrokovým mieram ako je zákonná úroková miera.

(28) Španielske orgány sa preto držia svojho argumentu, podľa ktorého udelenie odkladu pri zákonnej úrokovej miery lepšie chráni záujmy sociálneho zabezpečenia v oblasti vymáhania dlhov ako akýkoľvek druh právnych krokov podniknutých súkromným veriteľom.

(29) Španielska vláda tiež pripomína, že ak môže súkromný veriteľ poskytnúť dlžníkovi akúkoľvek úrokovú mieru, všeobecná pokladnica sociálnej poisťovne musí dodržiavať článok 20 všeobecného zákona o sociálnom zabezpečení, ktorý uvádza, že zákonná úroková miera sa uplatňuje na dohody o reštrukturalizácii dlhov.

(30) Komisia sa vo svojom rozhodnutí o začatí konania domnievala, že porovnanie podmienok dohody uzatvorenej medzi súkromnými veriteľmi v októbri 1996 s podmienkami dohôd o reštrukturalizácii uzatvorenými medzi sociálnym zabezpečením a SNIACE mohlo predstavovať nesprávne uplatnenie kritéria „súkromného veriteľa“ v zmysle vymedzenia Súdu prvého stupňa. V tejto súvislosti španielske orgány vyhlásili, že v dôsledku právnych obmedzení uložených verejnou správou nemohla byť situácia verejných veriteľov porovnateľná so situáciou súkromných veriteľov. Zdôraznili však, že napriek tomuto rozdielu boli podmienky dohôd uzatvorených na jednej strane medzi sociálnou poisťovňou a SNIACE a na druhej strane medzi FOGASA a SNIACE menej výhodné ako dohoda uzatvorená medzi súkromnými veriteľmi.

(31) Španielske orgány nakoniec podporili argumenty, ktoré predložili v rámci konania, ktoré viedlo k rozhodnutiu z roku 1998.

6. POSÚDENIE OPATRENÍ

6.1. *O OPRÁVNENOSTI DRUHÉHO ZAČATIA KONANIA*

(32) Španielske orgány sa domnievajú, že nové začatie konania nebolo potrebné na vyriešenie tohto prípadu a že toto začatie konania nemožno dostatočne odôvodniť dodržiavaním práv zúčastnených strán.

(33) Komisia považovala rozsudok *Tubacex* za dostatočne významný prvok na to, aby bola táto informácia oznámená španielskym orgánom a zúčastneným stranám. Tento rozsudok mohol v skutočnosti zmeniť kritériá hodnotenia, ktoré boli uvedené v rozhodnutí o začatí konania zo 7. novembra 1997.

6.2. *URČENIE EXISTENCIE POMOCI V ZMYSLE ČLÁNKU 87 ODS. 1 ZMLUVY O ES*

(34) V druhom začatí konania si Komisia kládla otázku o tom, či dohody uzatvorené medzi SNIACE a jeho verejnými veriteľmi mohli obsahovať prvky štátnej pomoci a v prípade kladnej odpovede, či mohli byť tieto vyhlásené za zlučiteľné.

(35) Na základe rozsudku *Tubacex* je možné usudzovať, že verejné intervencie v podobe reštrukturalizácie dlhov nepredstavujú štátnu pomoc v prípade dodržania kritérií uvedených v tejto judikatúre (pozri odôvodnenie 4).

(36) V rozsudku vo veci T-36/99 o zrušení rozhodnutia z roku 2000 sa Súd prvého stupňa odchýlil od dôvodov, ktoré viedli Komisiu k záveru, že TGSS a FOGASA sa správali tak, ako by sa bol správal súkromný veriteľ. Z tohto dôvodu je potrebné prehodnotiť z hľadiska stanoviska Súdu prvého stupňa:

a) situáciu verejných veriteľov vzhľadom na situáciu súkromných veriteľov;

b) situácia Španielskej úverovej banky (ďalej len „Banesto“), súkromného veriteľa, vzhľadom na TGSS a FOGASA;

c) možnosti vrátania všetkých čiastok dlžné voči TGSS a FOGASA bez utrpenia finančných strát;

d) perspektívy dlhodobej rentability a životaschopnosti SNIACE.

(37) Kritériá uvedené v rozsudku *Tubacex* a v rozsudku Súdu prvého stupňa vo veci T-36/99 sú kumulatívne. Ak mechanizmus vytvorený verejnými veriteľmi nespĺňa aspoň jedno z nich, Komisia musí v takom prípade vylúčiť zásadu súkromného veriteľa.

6.2.1. DOHODY UZATVORENÉ S FOGASA

(38) Na rozdiel od skutočností, ktoré viedli k rozsudku *Tubacex*, obidve dohody s fondom FOGASA boli uzatvorené približne v dvojročnom intervale a týkali sa rôznych dlhov. Komisia sa domnieva, že tieto dohody nie je potrebné považovať za jednu a tú istú dohodu. FOGASA sa tiež nesnažila vo chvíli uzatvorenia druhej dohody spojiť tieto dohody do jednej, ktorá by obsahovala všetky dlžné čiastky. FOGASA spojila neuhradené dlžné čiastky až dohodou z 18. marca 1999 [1], t.j. štyri roky po uzatvorení druhej dohody uzatvorenej medzi FOGASA a SNIACE.

(39) Pre potreby analýzy sa bude Komisia zaoberať najskôr dohodou FOGASA I a potom dohodou FOGASA II z hľadiska kritérií uplatniteľných na súkromného veriteľa.

Dohoda FOGASA I

(40) SNIACE a FOGASA dospeli k prvej dohode o reštrukturalizácii dlhov dňa 5. novembra 1993 vo výške 1 362 708 700 pesiet (vrátane úrokov). Táto dohoda bola uzatvorená po uhradení zo strany FOGASA miezd a príspevkov, ktoré SNIACE dlhoval svojim zamestnancom.

(41) Komisia musí pre potreby svojej analýzy rozlišovať moment uzatvorenia dohody (analýza *ex-ante*) a moment uplatnenia (analýza *ex-post*). Dohoda analyzovaná na základe svojich vlastností vo chvíli uzatvorenia by mohla neobsahovať pomoc, zatiaľ čo jej neskoršie uplatnenie za iných podmienok ako za predpokladaných podmienok by mohlo zmeniť tento prvý zámer a obsahovať pomoc.

Posúdenie dohody FOGASA I vo chvíli jej uzatvorenia

Situácia FOGASA vzhľadom na súkromných veriteľov vrátane Banesta.

(42) Komisia uvádza, že prvá dohoda o reštrukturalizácii dlhov týkajúcich sa fondu FOGASA bola uzatvorená 5. novembra 1993, t.j. menej ako 8 mesiacov po vyhlásení platobnej neschopnosti oznámenej 25. marca 1993 Súdom prvého stupňa, čo viedlo k uhradeniu miezd fondom FOGASA zamestnancom SNIACE. Pri tejto príležitosti FOGASA doplnila dohodu o hypotéku na aktíva SNIACE s cieľom zaručiť aspoň časť svojej pohľadávky. Úroková miera stanovená fondom FOGASA bola 10 % v zmysle platnej právnej úpravy v čase uzatvorenia dohody.

(43) Banesto poskytlo v roku 1987 a 1991 hypotekárne úverové rámce v prospech SNIACE s úrokovou mierou 16 % a 18 % (trhové podmienky v danom čase), t.j. v podstatnom časovom predstihu pred uzatvorením dohôd FOGASA 1.

(44) Je potrebné skonštatovať, že v čase platobnej neschopnosti v roku 1992 mala SNIACE aspoň dvoch veriteľov: FOGASA z dôvodu preddavku na mzdy a BANESTO z dôvodu poskytnutých úverov a ktoré ešte neboli úplne splatené.

(45) Od oznámenia platobnej neschopnosti mohlo BANESTO uplatniť svoje práva na privilegovaných pohľadávkach, ktoré malo k dispozícii vďaka svojim hypotékam. Avšak SNIACE postúpilo v prospech Banesta svoje akcie v podniku INQUITEX a pozemky, ktoré boli predmetom hypotéky až na základe dohody z 26. septembra 1996, t.j. tri roky po uzatvorení dohody FOGASA I.

(46) Fond FOGASA bol povinný uhradiť platy v prípade platobnej neschopnosti. Po tom, ako fond FOGASA uhradil mzdy zamestnancom, začal rokovanie so SNIACE o reštrukturalizácii dlhu s cieľom získať preplatenie svojej pohľadávky. Skutočnosť, že BANESTO neuplatnilo svoje hypotekárne práva, ktoré malo k dispozícii voči SNIACE naznačuje, že FOGASA postupovala v čase uzatvorenia dohody o reštrukturalizácii s obozretnou opatrnosťou, keď získala záruky od oznámenia platobnej neschopnosti na rozdiel od súkromného veriteľa BANESTO.

(47) Z toho vyplýva, že FOGASA a SNIACE uzatvorili rýchlo rokovania, ktoré umožnili dosiahnuť obidvom stranám dobré podmienky s cieľom dosiahnuť riešenie vzájomnou dohodou.

Možnosť vrátiť všetky čiastky dlžné fondu FOGASA bez utrpenia finančných strát

(48) Po tom, ako FOGASA vyhovela nároku zamestnancov SNIACE na vyplatenie ich miezd a príspevkov, ktoré im boli dlžné na základe súdneho konania vyplývajúceho z platobnej neschopnosti, FOGASA vypracoval dohody v podobe reštrukturalizácie dlhov s cieľom získať späť od podniku vyplatené čiastky. FOGASA uplatnila zákonnú úrokovú mieru, ktorú stanovuje španielsky zákon, t.j. 10 % v čase, keď zmluvné strany dohodu dosiahli.

[1] List fondu FOGASA z 22. augusta 2008, s. 2 zaslaný španielskymi orgánmi.

(49) Na základe poskytnutia splátkového kalendára podniku SNIACE, Komisia dospela k záveru, že FOGASA uplatnila zásadu rozsudku *Tubacex*, v ktorom „veriteľ sa nesnaží dosiahnuť mimoriadny zisk z peňazí, ktoré sú mu dlžné, ale požaduje len vrátenie celej požičanej čiastky bez utrpenia finančnej ujmy. Preto ak veriteľ súhlasí s reštrukturalizáciou svojej pohľadávky s cieľom získať vrátenie týchto prostriedkov, vyžaduje dodatočnú platbu úrokov, ktorých účelom je kompenzácia znehodnotenia, ktorej podliehajú peňažné prostriedky z dôvodu reštrukturalizácie.“ ([1])

Perspektívy dlhodobej finančnej rentability

(50) V čase uzatvorenia dohody sa FOGASA zaoberala podnikovými ťažkosťami a z tohto dôvodu táto organizácia zasiahla v prospech zamestnancov, aby mohli dostať svoje mzdy a príspevky, ktoré im SNIACE nebol schopný vyplatiť z dôvodu svojej platobnej neschopnosti.

(51) Je pravda, že v čase týchto skutočností nebol navrhovaný žiaden plán životaschopnosti SNIACE okrem reštrukturalizácie dlhov voči fondu FOGASA. Napriek tomu v dôsledku veľkého sociálneho konfliktu, ktorý sa v podniku vyskytol v roku 1992, činnosť podniku sa pomaly rozbehla a vytvorila náznaky ziskovej perspektívy z dlhodobého hľadiska, aj keď situácia podniku zostávala neistá.

(52) Neexistencia dohody so súkromnými veriteľmi, ako aj skutočnosť, že títo veritelia sa nesnažili prinútiť exekúciu dlhov od roku 1993 dokazuje, že perspektíva návratu lepšej situácie sa očakávala, a preto nebolo vhodné vyprovokovať riziko ukončenia činnosti podniku.

Záver týkajúci sa uzatvorenia dohody FOGASA I

(53) Komisia dospela k záveru, že dohoda FOGASA I nepredstavovala v čase jej uzatvorenia štátnu pomoc.

Analýza uplatňovania dohody FOGASA I

(54) Medzi 5. novembrom 1993 a 18. marcom 1999, dátumom, kedy FOGASA uzatvorila novú dohodu o reštrukturalizácii, ktorá spôsobila predĺženie lehoty splatnosti dlhu o ďalšie dva roky, SNIACE splatila len približne 50 % svojho dlhu.

Situácia verejných veriteľov vzhľadom na situáciu súkromných veriteľov

(55) FOGASA namiesto toho, aby uplatnila svoje právo na záruky a hypotekárne zábezpeky, ktorými disponovala v zmysle dohody z roku 1993, uprednostnila dohodu o reštrukturalizácii dlhu s cieľom maximalizovať vrátanie pohľadávok. Komisia na druhej strane poznamenáva, že 26. septembra 1996 BANESTO prijala ako čiastočnú úhradu dlhu fondu FOGASA pozemky SNIACE, ako aj akcie, ktoré vlastnil SNIACE v spoločnosti Inquitex.

(56) Komisia sa domnieva, že správanie fondu FOGASA nie je porovnateľné so správaním banky BANESTO, ktorá sa snažila chrániť časť svojej pohľadávky v čase uzatvorenia dohody z roku 1996 na rozdiel od fondu FOGASA, ktorý sa žiadnym spôsobom nesnažil o vrátenie svojej pohľadávky v zmysle dohody uzatvorenej so SNIACE.

Možnosť vrátenia všetkých čiastok dlžných fondu FOGASA bez utrpenia finančných strát

(57) Komisia uvádza, že v čase prerokovania dohody fond FOGASA nevyžadoval dodatočnú úhradu úrokov, pretože celková čiastka na úhradu zostala rovnaká napriek skutočnosti, že posledná splátka bola posunutá o dva roky neskôr ([2]). Komisia sa preto domnieva, že sa musí odmietnuť argument Španielska ([3]), podľa ktorého chcela chrániť svoju pohľadávku pred peňažným znehodnotením.

Perspektíva dlhodobej ziskovosti

(58) Komisia na základe tabuľky 3 uvedenej nižšie konštatuje, že v čase dohody z 18. marca 1999, ktorou sa mení dohoda z 5. novembra 1993, podnik čelil narastajúcej zadlženosti, pretrvávajúcej stratovosti a negatívny stav vlastného imania spôsoboval pochybnosti o perspektívach vrátenia pohľadávky:

([1]) Odsek 32.

([2]) List španielskych orgánov zo 4. júla 2005, príloha I.

([3]) List Španielska z 21. marca 2000: „úrok uplatnený v prípade odkladu úhrady chráni veriteľa pred škodou spôsobenou stratou hodnoty peňazí v čase“ („el interés aplicado a consecuencia del aplazamiento protege el acreedor del prejuicio que le ocasionara la pérdida del valor del dinero por et paso del tiempo“).

Tabuľka 3

(v miliónoch EUR)

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000
Odbyt	69,3	43,0	4,8	39,3	65,9	34,5	33,6	56,6	57,5	82,0
Výsledok	– 24,8	– 27,9	– 22,8	– 10,7	0,9	– 11,7	– 3,0	– 9,6	– 7,4	1,7
Peňažné toky	– 15,3	– 19,8	– 20,0	– 6,0	6,4	– 8,8	2,2	– 2,2	– 0,6	8,7
Celkový dlh	84,1	82,8	95,4	112,6	116,5	108,2	104,9	106,1	112,8	121,8

(59) Napriek skutočnosti, že podnik dosiahol v roku 1995 mierne pozitívny výsledok, je potrebné skonštatovať, že finančná situácia podniku dokazovala, že perspektíva ziskovosti podniku nebola istá.

Záver týkajúci sa uzatvorenia dohody FOGASA I

(60) Komisia dospela k záveru, že fond FOGASA sa nesprával ako by sa bol správal súkromný veriteľ:

a) keď sa nesnažil získať čiastočnú úhradu dlhu niektorými aktívami, na ktoré mal k dispozícii práva získané na základe dohody z roku 1993;

b) z dôvodu neistých perspektív ziskovosti z dôvodu neustáleho finančného zhoršovania situácie;

c) nevyžadujúc dodatočnú úhradu úrokov na základe reštrukturalizácie z roku 1999 alebo neuplatnením úrokov z omeškania na čiastky neuhradené podľa dohody.

Dohoda FOGASA II

(61) SNIACE a FOGASA dosiahli druhú dohodu o reštrukturalizácii dlhu dňa 31. októbra 1995 pre čiastku vo výške 339 459 878 pesiet (vrátane úrokov). Táto dohoda bola uzatvorená po ďalšom uhradení zo strany fondu FOGASA miezd a príspevkov, ktoré SNIACE dlhoval svojim zamestnancom.

Situácia verejných veriteľov vzhľadom na situáciu súkromných veriteľov

(62) Rovnako ako v prípade uplatňovania dohody FOGASA I sa Komisia domnieva, že správanie fondu FOGASA nie je porovnateľné so správaním banky BANESTO, ktorá sa snažila chrániť časť svojej pohľadávky počas uzatvorenia dohody z roku 1996, zatiaľ čo fond FOGASA, ktorý získal len čiastočnú úhradu dlhov, ktoré obsahovala dohoda z roku 1993, napriek tomu uzatvoril ďalšiu dohodu v roku 1995 týkajúcu sa nových dlhov.

Možnosť vrátenia všetkých čiastok dlžných fondu FOGASA bez utrpenia finančných strát

(63) Táto nová dohoda bola uzatvorená napriek tomu, že:

i) dohoda z 5. novembra 1993 nebola úplne dodržaná;

ii) sa týkala nových dlhov voči fondu FOGASA, ktorý znova vyhovel žiadostiam pracovníkom podniku o uhradenie miezd, a

iii) finančná nestabilita podniku bola známa, SNIACE bol podnik v ťažkostiach z dôvodu opakovaných strát počas obdobia viacerých rokov, stav jeho vlastného imania bol negatívny a mal veľmi veľký dlh, ktorý je uvedený v tabuľke uvedenej v odôvodnení 58.

(64) Okrem toho fond FOGASA zjavne neplánoval exekúciu vyplatenia dlhu v prospech získanej hypotekárnej záruky. Je zjavné, že exekúcia vyplatenia dlhu mohla spôsobiť zatvorenie podniku, ale v rámci jeho likvidácie mohol fond FOGASA bezpochyby získať vrátenie celej alebo časti svojej pohľadávky v dôsledku prevzatia aktív podniku.

(65) Za týmto účelom Komisia poznamenáva, že španielske orgány opakovane odpovedali, že ohodnotenie podniku, ktoré by umožnilo vypočítať výšku čiastky, ktorú by bolo možné získať späť, nebolo možné vykonať a že v každom prípade by sa pri likvidácii podniku mohla hodnota aktív podniku výrazne znížiť ([1]). Fond FOGASA sa preto nesnažil porovnať situáciu v prípade likvidácie podniku s riešením reštrukturalizácie podniku.

([1]) Odpoveď španielskych orgánov zo 4. júla 2005: „Ani Fogasa ani TGSS nemá k dispozícii dostatočné údaje na vykonanie ocenenia aktív podniku v tejto dobe.“ (Ni FOGASA ni la[TGSS] tienen datos suficientes para efectuar una estimación del valor de las propiedades de la empresa en esa época.)

(66) Španielske orgány doplnili vo svojej odpovedi z 29. septembra 2005, že „ak by bol [fond FOGASA] v danom čase odmietol uzatvoriť dohodu o vrátení peňažných prostriedkov bez odôvodnenia tohto odmietnutia, tento orgán by bol tým porušil záväzné právne predpisy a konal by svojvoľným spôsobom.“ Komisia z vyhlásenia španielskych orgánov usudzuje, že fond FOGASA sa nesnažil odôvodniť prípadné odmietnutie reštrukturalizácie dlhu. Pre španielske orgány je samotná snaha o vrátanie celkovej čiastky dlhu, tiež prostredníctvom zatvorenia podniku, nedostatočná ([1]).

Záver týkajúci sa dohody FOGASA II

(67) Komisia dospela k záveru, že fond FOGASA sa nesprával rovnako ako by sa bol správal súkromný veriteľ:

a) keďže nevyžadoval uhradenie dlhov, ktoré boli predmetom dohody z roku 1993 v súlade so splátkovým kalendárom uvedeným v predmetnej dohode;

b) z dôvodu neistých perspektív ziskovosti spôsobených pretrvávajúcim zhoršovaním finančnej situácie;

c) keďže súhlasil s uzatvorením novej dohody týkajúcej sa nových dlhov.

6.2.2. DOHODA TGSS

(68) Ako je uvedené v odseku 21, TGSS uzatvorila 8. marca 1996 dohodu, ktorá bola zmenená a doplnená 7. mája 1996 a 30. septembra 1997. Ak bola konečná dohoda uzatvorená približne 18 mesiacov po uzatvorení prvej dohody, táto konečná dohoda sa stále vzťahovala na rovnaké dlhy. Komisia sa preto domnieva, že ide o tú istú dohodu, ktorá bola viackrát zmenená a doplnená.

Postavenie verejných veriteľov vzhľadom na postavenie súkromných veriteľov

(69) Pri uzatvorení prvej dohody medzi TGSS a SNIACE dňa 8. marca 1996, ako aj v čase prvej zmeny dohody dňa 7. mája 1996 nedospeli súkromní veritelia k dohode. Situáciu TGSS je možné porovnávať so súkromnými veriteľmi až v čase druhej zmeny dohody, t.j. 30. septembra 1997.

(70) V tomto štádiu je možné pripustiť, že TGSS predbehla súkromných veriteľov uzatvorením dohody, ktorá umožňuje maximalizovať možnosti vrátenia jej pohľadávky.

Možnosť vrátenia všetkých čiastok dlžných TGSS bez utrpenia finančných strát

(71) Podľa španielskeho práva má TGSS právo uzatvoriť dohody o reštrukturalizácii dlhov za podmienky uplatnenia zákonnej úrokovej miery platnej v čase uzatvorenia dohody.

(72) Preto sa TGSS snažila chrániť svoju pohľadávku zamedzením finančných strát a to v súlade s rozsudkom *Tubacex*.

Perspektívy ziskovosti podniku

(73) V čase uzatvorenia tejto dohody, ako je už uvedené v odôvodnení 63 bode iii), SNIACE mal ako podnik ťažkosti spôsobené opakovanými stratami počas niekoľkých posledných rokov, záporným vlastným imaním a veľkým zadlžením.

(74) Španielske orgány okrem toho neboli schopné kladne odpovedať na žiadosť Komisie (list zo 7. augusta 2008 D/53117) týkajúci sa oznámenia zápisnice zo zasadnutí, ktoré sa konali medzi TGSS a SNIACE v roku 1994 ([2]). Tieto zápisnice zo stretnutí by údajne Komisii pomohli pochopiť súvislosti vyjednávaní a zhodnotiť vnímanie TGSS, pokiaľ ide o skutočné možnosti SNIACE týkajúce sa plnenia jeho minulých a budúcich záväzkov. Španielske orgány práve naopak vo svojej odpovedi z 10. septembra 2008 vyhlasujú, že takéto dokumenty nemajú.

(75) Preto je zjavné, že TGSS poznala finančnú situáciu SNIACE a najmä jeho nesplnené záväzky voči fondu FOGASA. Keďže dohoda bola uzatvorená v roku 1996, TGSS mohla na základe účtovných dokladov podniku zistiť, že SNIACE len čiastočne dodržala dohodu z roku 1993 a dokonca uzatvorila novú dohodu s fondom FOGASA v roku 1995 (teda približne 6 mesiacov pred dohodou s TGSS) v súvislosti s novými dlhmi.

Záver týkajúci sa dohody TGSS

(76) Komisia dospela k záveru, že TGSS sa nesprávala ako by sa bol správal súkromný veriteľ:

([1]) Odpoveď španielskych orgánov z 29. septembra 2005.

([2]) Španielske orgány oznámili Komisii (listom z 28. februára 2005, ktorým odpovedali na list Komisie z 3. decembra 2004), že medzi SNIACE a TGSS bolo zorganizovaných viacero stretnutí.

a) pretože SNIACE riadne nesplácal svoju pohľadávku voči inému verejnému veriteľovi (FOGASA), ktorý okrem iného pripustil akumuláciu dlhov, a

b) z dôvodu neistých perspektív ziskovosti spôsobených neustálym zhoršovaním finančnej situácie.

6.2.3. ZÁVERY O EXISTENCII POMOCI

(77) Komisia dospela k záveru, že len opatrenie, ktoré viedlo k uzatvoreniu dohody z 5. novembra 1993 medzi fondom FOGASA a podnikom SNIACE je možné považovať za zlučiteľné s kritériom súkromného veriteľa. Preto toto opatrenie nemôže predstavovať výhodu v prospech SNIACE.

(78) Na druhej strane sa Komisia domnieva, že uplatňovanie dohody FOGASA I, ktorá bola zmenená a doplnená 18. marca 1999, dohody FOGASA II a dohody TGSS v prospech SNIACE predstavujú z uvedených dôvodov výhody v prospech SNIACE v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES. Tieto opatrenia v skutočnosti poskytujú výhodu SNIACE prostredníctvom časového usporiadania právnych záväzkov v oblasti platby odvodov sociálneho zabezpečenia, ako aj dlhov vzniknutých voči fondu FOGASA, ktorým by SNIACE musel za normálnych okolností čeliť, ak by boli veritelia súkromnými veriteľmi.

(79) Pokiaľ ide o ostatné kritériá, Komisia sa domnieva, že opatrenia sú financované zo štátnych zdrojov, keďže FOGASA a TGSS sú verejnými orgánmi, ktorých zdroje tvoria povinné odvody.

(80) Po druhé predmetné opatrenia sú selektívneho charakteru, pretože sa uplatňujú len pre SNIACE.

(81) Po tretie trhy, na ktorých pôsobí SNIACE, sú charakterizované významnými obchodnými výmenami medzi členskými štátmi. Podnik SNIACE predáva časť svojej výroby v Európe, kde je v priamej hospodárskej súťaži s inými podnikmi. Preto pomoc udelená SNIACE môže ovplyvniť obchod medzi členskými štátmi. Tieto opatrenia môžu tiež narúšať hospodársku súťaž medzi výrobcami textilných výrobkov.

(82) Komisia preto dospela k záveru, že opatrenia týkajúce sa uplatňovania dohody FOGASA I, dohody FOGASA II a dohody TGSS predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES.

6.3. *HODNOTENIE ZLUČITEĽNOSTI POMOCI*

(83) Zlučiteľnosť opatrení tvoriacich pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 je potrebné hodnotiť na základe výnimiek ustanovených v odsekoch 2 a 3 uvedeného článku.

(84) Výnimky uvedené v článku 87 ods. 2 a v článku 87 ods. 3 písm. b), d) a e) sa zjavne neuplatňujú, pretože predmetné opatrenia nie sú určené na podporu realizácie významného projektu so spoločným európskym záujmom alebo na nápravu vážneho narušenia hospodárstva členského štátu alebo tiež na podporu kultúry alebo zachovanie kultúrneho dedičstva. Tiež nejde o žiadnu inú kategóriu pomoci stanovenú rozhodnutím Rady schváleným kvalifikovanou väčšinou na základe návrhu Komisie.

(85) Preto je potrebné prehodnotiť výnimky týkajúce sa vývoja niektorých regiónov alebo niektorých odvetví uvedené v článku 87 ods. 3 písm. a) a c).

(86) Čo sa týka pomoci určenej na podporu rozvoja niektorých odvetví, a vzhľadom na druh predmetného opatrenia, jediné vhodné opatrenia sú tie, ktoré sa týkajú pomoci pre záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach.

(87) Čo sa týka pomoci určenej na podporu rozvoja niektorých regiónov, Komisia konštatuje, že región, v ktorom pôsobí SNIACE, je región, ktorý sa môže od septembra 1995 uchádzať o využitie pomoci na regionálne účely v zmysle článku 87 ods. 3 písm. a) a ktorý mohol pred týmto dátumom prijímať regionálnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c).

(88) Preto Komisia začala s analýzou opatrení v súlade s usmerneniami Spoločenstva týkajúcimi sa pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach, ako aj v súlade so zásadami týkajúcimi sa regionálnej pomoci. Podľa oznámenia Komisie o stanovovaní pomoci uplatniteľných na hodnotenie neoprávnene poskytnutej pomoci [1], predmetné opatrenie je potrebné prehodnotiť na základe platných usmernení v čase udelenia pomoci.

Pomoc na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach

(89) Pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach, je zrejmé, že od uverejnenia ôsmej správy Komisie o hospodárskej súťaži z roku 1979 a vo všetkých nasledujúcich usmerneniach Komisia vyžaduje reštrukturalizačný plán, ktorý umožní návrat životaschopnosti podniku v ťažkostiach [2].

[1] Ú. v. ES C 119, 22.5.2002, s. 22.

[2] Bod 227 ôsmej správy Európskej komisie o politike hospodárskej súťaže z roku 1979. Bod 3.2.2 písm. i) usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach (Ú. v. ES C 368, 31.12.1994, s. 12). Bod 31 usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach (Ú. v. ES C 288 z 9.10.1999, s. 2). Bod 34 usmernení Spoločenstva o štátnej pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu podnikov v ťažkostiach (Ú. v. EÚ C 244, 1.10.2004, s. 2).

(90) V tomto prípade španielske orgány nikdy netvrdili, že opatrenia predstavovali pomoc na záchranu alebo na reštrukturalizáciu. Tiež sa nesnažili tvrdiť, že existoval reštrukturalizačný plán v zmysle uplatniteľných pravidiel v čase udelenia predmetnej pomoci. Tento plán musí obsahovať najmä vnútorné reštrukturalizačné a kompenzačné opatrenia, ako to vyžaduje ôsma správa Komisie o hospodárskej súťaži z roku 1979 (body 227 a 228) a nasledujúce usmernenia z roku 1994 ([1]). Neexistencia tohto plánu potvrdzuje, že cieľom pomoci bolo jednoducho pomôcť podniku pokračovať vo svojej činnosti bez akéhokoľvek protiplnenia v podobe reštrukturalizácie.

(91) Pokiaľ ide o plán životaschopnosti, ktorý Komisii predložil sťažovateľ pred začatím konania, španielske orgány sa uspokojili, najmä v ich odpovedi z 30. júna 1997 na list Komisie zo 16. mája 1997, s konštatovaním, že závery odborného znalca, podľa ktorého „životaschopnosť SNIACE je možné zabezpečiť len vďaka udeleniu dotácií, ktoré by umožnili realizovať investičné projekty a reštrukturalizovať zadlženosť“, boli čisto osobným názorom vyjadreným v súkromnej štúdii a nutne neodzrkadľovali stanovisko španielskych orgánov ([2]).

(92) Preto z dôvodu neexistencie akéhokoľvek reštrukturalizačného plánu nie je možné opatrenia udelené v rámci dohôd FOGASA II a TGSS, ako aj uplatňovanie dohody FOGASA I odôvodniť na základe ôsmej správy Európskej komisie o politike hospodárskej súťaže z roku 1979 alebo usmernení z roku 1994, 1999 alebo 2004 o pomoci na záchranu a reštrukturalizáciu.

Regionálna pomoc

(93) Pokiaľ ide o výnimky ustanovené v článku 87 ods. 3 písm. a) a c) týkajúce sa pomoci určenej na podporu alebo uľahčenie rozvoja niektorých regiónov, Komisia konštatuje, že región, v ktorom pôsobí SNIACE je regiónom, ktorý sa môže od septembra 1995 uchádzať o regionálnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 3 písm. a) a ktorý mohol pred týmto dátumom prijímať regionálnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 3 písm. c).

(94) Pomoc udelená SNIACE však neobsahuje charakteristiky požadované na uľahčenie rozvoja niektorých hospodárskych regiónov v zmysle uvedeného článku, keďže bola udelená v podobe prevádzkovej pomoci, to znamená v podobe pomoci, ktorá nie je podriadená žiadnej podmienke v oblasti investícií alebo tvorby pracovných miest.

(95) Od roku 1979 ([3]) Komisia povoľuje iba štátnu pomoc, ktorá nie je podmienená počiatočnou investíciou alebo tvorbou pracovných miest v regiónoch, ktoré môžu žiadať o regionálnu pomoc, iba keď príslušný členský štát preukáže existenciu znevýhodnenia a posúdi jej význam, čo sa v tomto prípade nestalo.

(96) Preto štátna pomoc udelená v rámci dohôd FOGASA II a TGSS, ako aj uplatňovanie dohody FOGASA I nie je odôvodnená na základe oznámenia Komisie z roku 1979 alebo usmernení týkajúcich sa regionálnej pomoci z roku 1998.

Štátna pomoc pre odvetvie syntetických vlákien

(97) Pokiaľ ide o pravidlá týkajúce sa odvetvia textilných vlákien platné v čase uzatvorenia dohôd ([4]), Komisia dospela k záveru, že jediná oprávnená štátna pomoc bola investičná pomoc. Keďže predmetné opatrenia neobsahujú žiadne vlastnosti investičnej pomoci, opatrenia udelené v rámci dohôd FOGASA II a TGSS, ako aj uplatňovania dohody FOGASA I nie sú odôvodnené na základe usmernení z roku 1992 alebo 1996.

Závery o zlučiteľnosti štátnej pomoci

(98) Komisia dospela k záveru, že spôsoby uplatňovania dohody FOGASA I, revidované dňa 18. marca 1999, ako aj uzatvorenie dohody FOGASA II a dohody TGSS nie je možné vyhlásiť za zlučiteľné.

7. POSTUP VRÁTENIA NEOPRÁVNENE POSKYTNUTEJ POMOCI

(99) Keďže Komisia považuje uplatňovanie dohody FOGASA I, zmenenej a doplnenej dňa 18. marca 1999, ako aj dohody FOGASA II a TGSS za nezlučiteľné so zmluvou o ES, je potrebné, aby príjemca vrátil čiastky prijaté v rámci tejto štátnej pomoci.

(100) Spôsoby vrátenia neoprávnene poskytnutej a nezlučiteľnej štátnej pomoci boli stanovené v oznámení Komisie „K efektívnemu vykonávaniu rozhodnutí Komisie prikazujúcich členským štátom vymáhať neoprávnene poskytnutú a nezlučiteľnú štátnu pomoc“ (ďalej „oznámenie z roku 2007“) ([5]). Stála judikatúra Súdneho dvora, ako aj odsek 37 oznámenia z roku 2007 stanovujú, že Komisia nie je povinná stanoviť presnú výšku štátnej pomoci, ktorú je potrebné vrátiť. Rozhodnutie musí však obsahovať údaje, ktoré umožnia Španielsku stanoviť túto výšku.

([1]) Pozri bod 3.2.2 písm. i) pokynov z roku 1994 „[…] pomoc pri reštrukturalizácii sa musí následne spájať s realizovateľným programom reštrukturalizácie alebo obnovy […]“.
([2]) List španielskych orgánov zaslaný faxom 30. júna 1997, s. 2.
([3]) Druhý odsek bodu 4 oznámenia Komisie o schémach regionálnej pomoci (Ú. v. ES C 31, 3.2.1979, s. 9). Bod 4.15 usmernení o národnej regionálnej pomoci (Ú.v. ES C 74, 10.3.1998, s. 9).
([4]) Ú. v. ES C 346, 30.12.1992, s. 2 a Ú. v. ES C 94, 30.3.1996, s. 11.
([5]) Ú. v. EÚ C 272, 15.11.2007, s. 4.

(101) Článok 14 nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004 [1], ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 [2] uvádza, že vrátenie štátnej pomoci zahŕňa úroky, ktoré Komisia vypočíta na základe príslušnej úrokovej miery. Úroky plynú odo dňa neoprávnene poskytnutej štátnej pomoci príjemcovi do dňa jej vrátenia. Úroková miera sa uplatňuje na zložený základ až do dňa vrátenia pomoci.

(102) Pokiaľ však ide o spôsob výpočtu úrokov, Súdny dvor vo svojom rozsudku z 11. decembra 2008 vo veci C-295/07, *Komisia/Département du Loiret y Scout, SA* [3] určil, že spôsob aktualizácie neoprávnene poskytnutej štátnej pomoci je otázkou hmotnoprávnou a nie procesnoprávnou [4]. Rozhodnutie z roku 2000 a rozhodnutie týkajúce sa druhého začatia konania boli prijaté pred prijatím nariadenia (ES) č. 794/2004.

(103) Preto sa Komisia domnieva, že spôsob výpočtu vrátenia neoprávnene poskytnutej štátnej pomoci musí byť ten, ktorý bol platný v čase zrušeného rozhodnutia, a preto členský štát použije spôsob „jednoduchých úrokov" na výpočet výšky štátnej pomoci, ktorú je potrebné vrátiť.

(104) Na potreby predmetného prípadu Komisia rozlišuje čiastočné uplatnenie dohody FOGASA I na jednej strane a nezlučiteľné opatrenia týkajúce sa dohody FOGASA I a TGSS na strane druhej.

Dohoda FOGASA I

(105) Ako je uvedené v odôvodnení 77, Komisia sa domnieva, že dohoda uzatvorená medzi fondom FOGASA a SNIACE dňa 5. novembra 1993 zodpovedá kritériám súkromného veriteľa a preto nepredstavuje štátnu pomoc.

(106) Uvedená dohoda však bola dodržaná len čiastočne, preto sa Komisia domnieva, že dohoda FOGASA I, revidovaná 18. marca 1999 predstavuje nezlučiteľnú a neoprávnene poskytnutú pomoc, ktorú je potrebné vrátiť. Nezlučiteľnosť sa na jednej strane vzťahuje na nesplatené čiastky v zmysle dohody do 18. marca 1999 a na zvyšnú časť pomoci od tohto dátumu.

(107) Pomoc, ktorú je potrebné vrátiť musí obsahovať úroky vypočítané podľa spôsobu výpočtu jednoduchých úrokov (pozri odôvodnenie 101). Čiastky, ktoré boli vrátené v zmysle dohody FOGASA I pred jej zmenou a doplnením, aj keď úroková miera je nižšia ako referenčná úroková miera Komisie, nepredstavujú štátnu pomoc, a preto ich nie je potrebné vrátiť. Úhrady, ktoré už boli vykonané nad rámec čiastok uhradených v súlade s dohodou je možné odpočítať od čiastok, ktoré je potrebné vrátiť na základe neoprávnene poskytnutej a nezlučiteľnej pomoci.

Dohody FOGASA II a TGSS

(108) Ako je uvedené vyššie, Komisia dospela k záveru, že Španielsko udelilo neoprávnene poskytnutú pomoc v podobe dohody o vrátení pomoci uzatvorenej 30. októbra 1995 s fondom FOGASA a v podobe dohody o reštrukturalizácii dlhu uzatvorenej 8. marca 1996 s TGSS, ktoré sú v rozpore s článkom 88 ods. 3 Zmluvy o ES a že táto pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom a fungovaním Dohovoru o EHP.

(109) Keďže pomoc je neoprávnene poskytnutá a nezlučiteľná, je potrebné ju vrátiť v plnej výške a jej hospodárske účinky musia byť zrušené. Čiastky, ktoré je potrebné vrátiť zodpovedajú celkovej výške dlhu, ktorá viedla k uzatvoreniu druhej dohody s fondom FOGASA a dohody s TGSS. Tieto čiastky musia obsahovať jednoduché úroky vypočítané na základe referenčnej úrokovej miery Európskej komisie. Platby, ktoré už boli vykonané je možné odpočítať z čiastok, ktoré je potrebné vrátiť.

8. ZÁVER

(110) Na základe uvedených úvah je preto potrebné zmeniť a doplniť rozhodnutie Komisie 1999/395/ES.

(111) Prvá dohoda o vrátení prostriedkov medzi fondom FOGASA a SNIACE nepredstavuje štátnu pomoc.

(112) Na základe prehodnotenia uplatňovania dohody o vrátení prostriedkov z 3. novembra 1993 s fondom FOGASA, dohody o vrátení prostriedkov z 30. októbra 1995, ktorá bola tiež uzatvorená s fondom FOGASA a dohôd o reštrukturalizácii uzatvorených s TGSS, Komisia dospela k záveru, že Španielsko neoprávnene poskytlo pomoc, ktorá je v rozpore s článkom 88 ods. 3 Zmluvy o ES a že táto pomoc je nezlučiteľná so spoločným trhom a fungovaním Dohovoru o EHP.

(113) Keďže poskytnutá pomoc je neoprávnená a nezlučiteľná so spoločným trhom, je potrebné ju vrátiť v súlade s nariadením Komisie (ES) č. 659/1999 a jej hospodárske vplyvy sa musia zrušiť.

[1] Ú. v. EÚ L 140, 30.4.2004, s. 1.
[2] Ú. v. ES L 83, 27.3.1999, s. 1.
[3] (Zatiaľ neuverejnený)
[4] Odsek 83.

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Rozhodnutie 1999/395/ES sa mení a dopĺňa nasledovne:

1. Článok 1 sa mení a dopĺňa nasledovne:

a) prvý odsek sa nahrádza nasledujúcim textom:

„Dohoda z 5. novembra 1993 uzatvorená medzi Sociedad Nacional de Industrias y Aplicaciones de Celulosa Española SA (SNIACE) a Fondo de Garantía Salarial (FOGASA) nepredstavovala v deň svojho uzatvorenia štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 Zmluvy o ES."

b) za prvý odsek sa vkladá tento odsek:

„Táto štátna pomoc uplatňovaná Španielskom pre SNIACE je nezlučiteľná so spoločným trhom:

a) dohoda o reštrukturalizácii dlhov z 8. marca 1996 (zmenená a doplnená dohodou zo 7. mája 1996 a neskôr dohodou z 30. septembra 1997) uzatvorená medzi SNIACE a všeobecnou pokladnicou sociálnej poisťovne (Tesorería General de la Seguridad Social);

b) uplatňovanie dohody z 5. novembra 1993 uzatvorenej medzi SNIACE a fondom FOGASA;

c) dohoda z 31. októbra 1995 uzatvorená medzi Sniace a fondom FOGASA."

2. Články 2 a 3 sa nahrádzajú týmto textom:

„Článok 2

1. Španielsko zabezpečí vrátenie pomoci od príjemcu pomoci uvedenej v druhom odseku článku 1.

2. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, sa zvýšia o úrok za obdobie od prijatia pomoci príjemcami do ich skutočného vrátenia.

3. Vrátenie pomoci uvedenej v druhom odseku článku 1 sa uskutoční okamžite a účinne.

4. Španielsko zabezpečí vykonanie tohto rozhodnutia do štyroch mesiacov od dátumu jeho oznámenia.

Článok 3

1. Španielsko predloží Komisii do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia tieto informácie:

a) celkovú sumu (istinu a úroky), ktorú má príjemca vrátiť;

b) podrobný opis opatrení už prijatých a plánovaných s cieľom dodržať ustanovenia tohto rozhodnutia;

c) dokumenty potvrdzujúce, že sa príjemcovi nariadilo vrátenie pomoci.

2. Španielsko informuje Komisiu o vývoji vnútroštátnych opatrení prijatých na základe tohto rozhodnutia až do úplného vrátenia pomoci uvedenej v druhom odseku článku 1. Na požiadanie Komisie Španielsko bezodkladne predloží informácie týkajúce sa opatrení už prijatých a plánovaných s cieľom dosiahnuť súlad s týmto rozhodnutím. Poskytne tiež podrobné informácie o sume pomoci a úrokoch, ktoré už príjemca vrátil."

Článok 2

Toto rozhodnutie je určené Španielskemu kráľovstvu.

V Bruseli 10. marca 2009

Za Komisiu

Neelie KROES

členka Komisie